

Openb. 3:14-22 (Laodicea)

We gaan naar Openbaring 3:14: de brief aan de gemeente Laodicea. De stad Laodicea is vernoemd naar een koningin, die Laodice heette.

Laodicea was een welvarende stad, die lag aan een knooppunt van wegen en er bevond zich een school, een soort academie, waar mensen tot arts opgeleid werden.

En in die stad werd een zeer bekende ogenzalf gemaakt en verkocht, dat destijds mee hielp aan de welvaart van de stad.

14 En schrijf aan de engel der gemeente te Laodicea.

De brief is dus gericht aan de leiding van de gemeente Laodicea maar uiteraard bedoeld voor de gehele gemeente.

14 Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige getuige, het begin der schepping Gods.

Jezus wordt hier "het begin der schepping Gods" genoemd.

Dat betekent niet dat Christus geschapen is maar dat Hij de oorsprong van de schepping is, zoals Hij ook in de brief aan de Kolossenzen (1:18) "het Begin" wordt genoemd.

15/16 Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet. Waart gij maar koud of heet! Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch heet, noch koud, zal Ik u uit mijn mond spuwen.

De broeders en zusters in Laodicea stonden niet echt voor de zaak van Jezus in brand.

Ze waren niet koud maar ook niet heet. Ze waren lauw. En waarom spreekt Jezus zulke indringende woorden tot hen, dat Hij ze uit zal spuwen?

Heeft Hij ze dan niet meer lief? Ja zeker want in vers 19 staat "*allen die Ik liefheb, bestraf Ik en tuchtig Ik, wees dan ijverig en bekeer u.*"

Jezus spreekt dus zulke scherpe woorden, omdat Hij ze lief heeft, en Hij wil ze wakker schudden, zodat ze zich bekeren en ijverig zullen zijn. Zijn scherpe woorden zijn dus woorden van liefde.

Deze gemeente zag zijn eigen jammerlijke toestand niet.

17 Omdat gij zegt: ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek, en gij weet niet, dat gij zijt de ellendige en jammerlijke en arme en blinde en naakte.

Zij vonden het zelf wel prima zo en ze vonden dat ze aan niets gebrek hadden. Als wij onze tekorten wel zien en zien wat er bij ons nog veranderd moet worden, dan is dat hoopvol.

Deze christen gemeente was zelfvoldaan en ze voelden zich rijk maar wat waren ze volgens Jezus?? Ellendig, jammerlijk,) arm, blind en naakt.

Als wij onszelf vergelijken met deze broeders en zusters van Laodicea, dan geloof ik, dat wij

wèl onze tekorten zien. Wij zeggen niet dat wij aan niets gebrek hebben. Dat is in ieder geval een pluspunt.

Wat voor waardevol heeft Jezus deze gemeente en dus ook ons te bieden??

18: Ik raad u aan van Mij te kopen goud, dat in het vuur gelouterd is, opdat gij rijk moogt worden.

Wat is dat goud? Dat zijn de vruchten van de Geest - het deel krijgen aan de natuur van Jezus, waar Petrus het in zijn brief over heeft.

Dat het *gelouterd* goud is, heeft te maken met de vuurgloed der beproeving, zoals Petrus schrijft in 1 Petrus 4:12/13:

Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame.

Integendeel, verblijdt u naar mate gij deel hebt aan het lijden van Christus, opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblij-

den bij de openbaring van zijn heerlijkheid.

Wat heeft Jezus nog meer aan te bieden? Hij noemt: *19b ogenzalf, om uw oogleden te bestrijken, opdat gij zien moogt.*

Wat bedoeld Hij daar mee? Jezus zei immers: wat ziet gij de splinter in het oog van uw broeder, maar de balk in uw eigen oog bemerkt gij niet.

Deze broeders en zusters in Laodicea zagen hun eigen tekorten niet. En dat is een jammerlijke toestand. Want als wij niets zien bij onszelf, dan kan er ook niets veranderen.

En dan komen opnieuw die heerlijke, liefdevolle woorden van de Meester: *Allen die Ik liefheb, bestraf Ik en tuchtig Ik. Weest dan ijverig en bekeert u.*

Bekering is geen eenmalige zaak.

In de brief aan Pergamum (Op. 2:16) staat ook: *bekeer u dan ...* en in vers 21 (brief aan Tyatira)

staat ook: *maar zij wil zich niet bekeren ...*

Bekering is dus geen eenmalige zaak maar we kunnen ons zeggend iedere dag bekeren.

We gaan verder met Op. 3:20a waar staat: *Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop.*

Kijk, zegt Jezus, zie mijn liefdevolle uitnodiging. Ik Zelf sta aan de deur van uw hart en Ik klop.

Hij wil graag bij ons binnen komen maar is wel bescheiden. Hij klopt en laat eerst Zijn stem horen.

20b Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen ...

Hij kan niet Zelf de deur openen, nee, Hij laat wel zijn stem horen en Hij klopt en als wij dan de deur openen, komt Hij binnen om wat te doen?

20c Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij.

Wie zich bekeert van lauwe zaken en ijverig wil zijn, diegenen komt Jezus tegemoet als een Vriend. Hij wil als Vriend een fijne maaltijd met ons houden.

Het is ronduit fijn om samen met vrienden een maaltijd te hebben, maar samen met Jezus als Vriend een maaltijd te hebben, is iets heel bijzonder. En dat is het wat Hij met ons wil.

En dan nog de slotbelofte in vers 21:

Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon.

In de oudheid waren tronen soms breed, zodat er meer dan één persoon op zitten kon. Deze troon van Jezus is zó breed, dat allen, die overwinnen, daarop kunnen zitten.

Dat is toch wel een zeer grote belofte voor de overwinnaars.

Overwinnen waarover dan? Een voorbeeld wordt genoemd in de

Romeinenbrief, heel eenvoudig dit:

Rom. 12:21 *Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede.*

Jezus liet zich ook niet overwinnen door het kwade. Hij overwon het kwade door het goede.

Als Hij gescholden werd, schold Hij niet terug en als Hij leed, dreigde Hij niet maar gaf de dingen over aan Hem, die rechtvaardig oordeelt.

Dat is ook de weg die wij mogen gaan.

Tot slot de laatste tekst uit de brief aan Laodicea:

22 Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.

Er zijn zeven brieven geschreven aan de zeven gemeenten in Azië en telkens aan het einde van een brief komen deze woorden terug:

Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.

Deze brief begon met een ernstige vermaning, gericht tegen lauwheid en deze brief eindigt met heerlijke beloften, als wij een aan Hem toegewijd leven willen leven:

- Jezus Zelf nodigt ons uit om de maaltijd met Hem houden.
- En biedt ons de hoogst denkbare beloning aan in de eeuwigheid: met Hem te mogen zitten op Zijn troon.

Geprezen zij onze Heere Jezus Christus.